

Marea Neagră Odessa Ucraina?

Prim-vicepreședintele Comisiei Europene, Frans Timmermans, a declarat recent că dacă România nu intra în Uniunea Europeană, Vladimir Putin proceda cu țara noastră așa cum a făcut-o cu Ucraina. Știm toți că Peninsula Crimeea a Ucrainei a fost anexată de Rusia în 2014. dar cât de sigure sunt granițele noastre, atât ca stat mic din prezent cât și ca națiune? Vă voi vorbi în cele ce urmează, din nou despre Inițiativa celor trei Mări, scrie George Simion pe blogul său de pe www.adevarul.ro, preluat de Romanian Global News.

Ce știm mai puțin este că ministrul rus al Apărării, Serghei Șoigu, a anunțat zilele trecute consolidarea efectivului de trupe în Crimeea, care în viziunea lui „asigură protecția peninsulei și a intereselor Rusiei în Marea Neagră”. Însă Crimeea este parte a Districtului militar Sud, iar Moscova a dat undă verde începerii unor exerciții militare de amploare care se vor derula vreme de o lună în regiunile Astrahan, Rostov, Volgograd, Krasnodar, Stavropol, în Caucazul de Nord și pe teritoriul bazelor militare din Armenia, Crimeea, Abhazia și Osetia de Sud. La exerciții vor participa 10.000 de militari din unitățile de rachetă și 3.000 de echipamente de rachete și artilerie, iar în etapa finală, forțele ruse vor efectua lansări de rachete cu sisteme Iskander-M, Bal și Bastion, dar și lansări de rachete multiple și trageri cu tunuri.

Prezența militară rusă este în creștere la Marea Neagră.

Circulă de prin bătrânii analiști o vorbă, cum că Marea Neagră ne-ar fi singurul vecin prieten. Ei bine, prietenul ăsta al nostru e victimă a bullying-ului practicat de Federația Rusă. Pericolul e aici și acum.

În Ucraina au loc alegeri prezidențiale, în regiunea transnistreană – exerciții ale trupelor ruse. Cui îi pasă?

Scris de București, România / Romanian Global News
Joi, 21 Martie 2019

În Ucraina, care este cea mai mare vecină de la nord și de la est a României, vor avea loc alegeri prezidențiale (turul I, pe 31 martie, turul II, în 21 aprilie). Se întrec 39 de candidați, dintre care se evidențiază trei: actualul președinte Petro Poroșenko, Iulia Timoșenko cea reintrată în politică după eliberarea din închisoare, și actorul de comedie Volodimir Zelenski, pe care sondajele îl dau drept favorit.

Sunt două aspecte pe care vreau să le semnalez. Primul: în ajun de aceste alegeri, în regiunea transnistreană a Republicii Moldova, care are graniță directă cu Ucraina, trupele ruse au mășăluit 20 de km și au utilizat 20 de unități de tehnică militară. Potrivit ministrului rus al Apărării, ieșirea pe teren a militarilor ruși ar fi avut un caracter planificat și ar fi avut loc conform planului de pregătire de luptă a trupelor din Districtul militar Vest.

Așadar, Federația Rusă acționează și prin Districtul Sud, și prin Districtul Vest, foarte aproape de România.

Și că tot vorbim de „foarte aproape de România” și ne mai amintim și precizarea marelui istoric Nicolae Iorga, că „România este o țară înconjurată de români”, semnalez aspectul nr. 2: Ucraina, ca să respingă ofensiva rusească, apelează la instrumente care atentează la identitatea minorităților naționale, vizând-o pe cea rusească, dar care lezează interesele celor 600.000 de români de pe teritoriul ei, care nu au ales să rămână în afara granițelor României, dar pe care istoria i-a condamnat la a rămâne în prag de țară, administrativ. Cel mai recent instrument: proiectul de lege „Despre învățământul mediu general”, aprobat de Guvernul de la Kiev pe 13 martie, care propune trei modele lingvistice pentru învățământul minorităților, cu o reducere semnificativă a numărului de ore în limba maternă. Al doilea model îi vizează și pe românii noștri: în clasa a V-a, cel puțin 20% din ore se vor ține în limba ucraineană, iar în clasa a IX-a se va ajunge ca cel puțin 40% din materii să fie predate în limba de stat. Proiectul de lege va fi examinat de Rada de la Kiev.

Desigur, aceste lucruri se petrec prin încălcarea de către statul ucrainean a Cărții europene a limbilor minoritare și regionale, a Convenției cadru pentru protecția minorităților naționale, dar și a altor norme de drept internațional.

Astfel, soarta românilor din Ucraina devine tot mai încercată.

Scris de București, România / Romanian Global News
Joi, 21 Martie 2019

Lovești în școala românească și în biserica românească, lovești în identitate. Pentru că acum etnicii români din Ucraina sunt prinși și în războiul bisericesc dintre Patriarhia de Kiev și Patriarhia moscovită. 126 de biserici ortodoxe românești urmează să aibă în curând destinul celor 77 de școli amenințate cu dispariția!

Nu mai amintim aici de faptul că românii sunt trimiși și în alt război, tot al altora, pe front, în prima linie, în estul Ucrainei, iar mulți dintre ei nu se mai întorc acasă decât în sicriu.

Ucraina vrea formal în NATO și în UE

Autoritățile de la București, dar și europarlamentarii României trebuie să se poziționeze ferm față de chestiunea românească din Ucraina în dosarul negocierii potențialei aderări. Asta pentru a nu păți cum s-a întâmplat cu Bulgaria, unde avem o comunitate istorică românească supusă unei asimilări și deznaționalizări agresive și în fața căreia ridicăm din umeri – „Sunteți în Uniunea Europeană, umăr în umăr cu noi, ce să mai facem acum?”.

Deunăzi, NATO și UE au condamnat din nou anexarea Peninsulei Crimeea, la cinci ani după ce Rusia a declarat-o oficial teritoriu rusesc.

În loc de concluzie

Geopolitica nu este o căsuță de păpuși plimbată pe brațe de strategii plicticoși.

România a ajuns să se întrebe ce rol ar putea juca în noua arhitectură regională, cum ar putea vorbi în zona Balcanilor și a Europei de Est cu o voce europeană pentru a-și ajuta comunitățile etnice din statele adiacente. Alăturarea la un format regional de cooperare reprezintă cea mai bună oportunitate, iar aici vorbim de Inițiativa celor Trei Mări, puternic promovată de Polonia și Croația.

România mare în Europa (alături de partenerii regionali)

Ce putem face noi – ca români – în acest proiect? Cum poate Inițiativa să aducă beneficii intereselor strategice și economice ale țării noastre? În primul rând, reuniunea celor 12 state-membre este un loc propice în care România să își facă vocea auzită, printre țări cu o experiență politică și economică similară, fără mari asimetrii de dezvoltare. Totodată, dată fiind preocuparea stringentă pentru independența energetică și rezervele – exploatate și nexploatate – ale României, impactul nostru poate fi unul semnificativ, aducând o putere mai mare de negociere și oferind partenerilor noștri europeni o „plasă de siguranță”.

Astfel, pe lângă beneficiile pe care România le poate atrage pentru sine din această Inițiativă – construcția de noi coridoare de transport, obținerea de noi piețe de desfacere pentru gazul din Marea Neagră –, țara noastră poate juca și rolul unui factor de echilibru, unui mediator între diverșii poli de influență din interiorul UE. Mai mult, prin planurile de dezvoltare și de creștere a convergenței, România se va afla în poziția de a propune proiecte de conectivitate și investiții cu Republica Moldova, legând-o (măcar indirect) la Inițiativa celor Trei Mări.

Căci România nu poate fi cu adevărat mare decât în Europa.